

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 lipca 2018 r. w sprawie T-786/14: Eleni Pavlikka Bourdouvali i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej i in., wniesione w dniu 24 września 2018 r. przez Eleni Pavlikka Bourdouvali i in.

(Sprawa C-604/18 P)

(2018/C 427/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eleni Pavlikka Bourdouvali i in. (przedstawiciele: P. Tridimas, barrister, K. Chrysostomides, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa, reprezentowani przez Radę Unii Europejskiej, Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszących odwołanie w postępowaniu przed Sądem;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważają, że Sąd naruszył prawo:

- a) stwierdzając, że Eurogrupa nie wymagała od Cypru podjęcia środków, które spowodowały wyrządzenie wnoszącym odwołanie szkody oraz że środki te nie były wymagane w ramach działań, które można przypisać UE.
- b) uznając, że komunikat prasowy EBC z dnia 21 marca 2013 nie wyrządził wnoszącym odwołanie szkody;
- c) orzekając, że podejmując określone inne działania pozwane strony nie wymagały od Cypru dalszego wdrażania szkodliwych środków oraz przyjęcia szkodliwych środków wprowadzonych w drodze zmian w szkodliwych dekretach z dnia 30 lipca 2013 r.;
- d) uznając, że nie wszystkie szkodliwe środki były wymagane przez decyzję Rady 2013/236 ⁽¹⁾;
- e) stwierdzając, że nie doszło do istotnego naruszenia prawa własności chronionego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań; oraz zasady niedyskryminacji.

Wnoszący odwołanie utrzymują, że szkodliwe środki nie spełniają wymogu, zgodnie z którym ograniczenia prawa własności muszą być przewidziane ustawą, ani też wymogu proporcjonalności. Uważają oni, że zachowanie pozwanych stron spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań, że nie zostaną przyjęte żadne środki w zakresie umorzenia lub konwersji długu, powodujące cięcia posiadanych przez nie aktywów. Zdaniem wnoszących odwołanie, będąc deponentami oraz udziałowcami banku Cypru i Laiki, doznali oni dyskryminacji w porównaniu do deponentów oraz udziałowców banków innych państw członkowskich strefy euro korzystających z pomocy finansowej, podobnej do tej, jaką przyznano Cyprowi.

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2013 r. skierowana do Cypru w sprawie określonych środków służących przywróceniu stabilności finansowej i trwałego wzrostu gospodarczego (Dz.U. 2013, L 141, s. 32).